

دوتا ۳۶۸	بررسی کتاب مقدس / ۷۰
	رومیان ۱۴
T = معلم ۱	S = معلم ۲

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه از بررسیهای کتاب مقدس، دو معلم، رومیان ۱۴: ۱-۲۳ را مورد بررسی قرار خواهند داد.

(S) **قدم اول. بخوانید**
 با هم رومیان فصل ۱۴ را بخوانیم. اگر دو نفر یا بیشتر هستید، هر یک به نوبت یک آیه را بخوانید تا تمام متن خوانده شود. به خاطر کمبود وقت، لطفاً رومیان فصل ۱۴ را بعداً بخوانید.

(T) **قدم دوم. کشف کنید**
 بیابید برخی از حقایق مهم را در رومیان ۱۴: ۱-۲۳ کشف کنیم و مورد گفتگو قرار دهیم. "کدام حقیقت در این بخش برای شما مهم است؟" یا "کدام حقیقت در این بخش فکر یا دل شما را لمس می‌کند؟" فکر کنید و پاسخ خود را در دفتر یادداشت‌تان بنویسید. پس از چند دقیقه، به نوبت، کشفیات خود را با یکدیگر در میان بگذارید.

(S) در رومیان ۱۴: ۱ حقیقت مهمی برای من وجود دارد. "در میان مسیحیان مسائل مورد مناقشه وجود دارد."
اول- انواع مختلف مسائل. پولس در رسالات خود نکاتی در باره مسائل مختلف به مسیحیان می‌نویسد. او در رساله‌اش به غلاطیان، به این تعلیم غلط می‌پردازد که می‌گفت مسیحیان می‌توانند با انجام اعمال نیک شریعت نجات یابند. در رساله‌اش به کولسیان، به این تعلیم نادرست می‌پردازد که می‌گفت روح انسان باید از بدنش آزاد شود، خصوصاً از طریق ریاضت‌های سخت. در رساله به قرنتیان، به مسأله خوردن خوراکی‌هایی می‌پردازد که برای بتها قربانی شده‌اند و از این راه ناپاک شده‌اند. اما در رساله به رومیان، به این مسأله می‌پردازد که مسیحیان عقاید یا نظرهای متفاوتی در خصوص برخی مسائل مناقشه‌انگیز دارند. "عقاید" در واقع یقین‌ها یا نظرهایی گذرا است که افراد همچون اموری احتمالی به آنها وابسته‌اند. "اعتقادات" در واقع باورهایی جاافتاده است که گاه همچون باورهای مطلق تلقی می‌شوند. "مسائل مناقشه‌انگیز" آن دست از مسائلی است که در کتاب مقدس در باره آنها هیچ تعلیمی داده نشده، یا تعلیم کمی داده شده است. اما "احکام و تعالیم روشن در کتاب مقدس" هیچگاه جزو مسائل مناقشه‌انگیز نیستند.

دوم- "مسائل مناقشه‌انگیز در کلیسای روم." کلیسا متشکل بود از اقلیتی از مسیحیانی که قبلاً یهودی بودند و اکثریتی از کسانی که قبلاً بت‌پرست (یا امت) بودند. این دو گروه عقاید یا نظرهای متفاوتی در خصوص برخی مسائل داشتند و این اختلاف باعث ایجاد تنشهایی در کلیسا شده بود. در روزگار پولس، یکی از این مسائل مناقشه‌انگیز، "خوردن فقط سبزیجات" بود در مقابل "خوردن همه چیز" (آیه ۲). مسأله مناقشه‌انگیز دیگر، "مقدس‌تر شمردن بعضی روزها از روزهای دیگر" بود در مقابل "برابر شمردن همه روزها به‌طور یکسان" (آیه ۵).

مسیحیانی که "ایمانی ضعیف" داشتند، روزهای مربوط به اعیاد عهدعتیق را دارای تقدسی دائمی به حساب می‌آوردند. ایشان هنوز مفهوم انتقال از نظام عهدعتیق به نظام عهدجدید را درک نکرده بودند. مسیحیانی که "ایمانی قوی" داشتند، هیچ وسواسی در باره این امر نداشتند که چه بخورند یا چه روزهایی را عید به حساب آورند.

موارد اختلاف زمانی پیچیده شد که مسیحیان شروع کردند به اینکه "نظرهای شخصی خود را همچون اعتقاداتی مطلق" تلقی کنند. مسیحیان یهودی‌تبار خوردن بعضی از گوشتها را حرام می‌دانستند، در حالیکه مسیحیان غیریهودی هر نوع گوشت را می‌خوردند. این مسائل مناقشه‌انگیز خودبه‌خود اشتباه نبود، اما زمانی اشتباه به‌شمار می‌آمد که روش مسیحیان قوی سبب لغزش ایمان مسیحیان ضعیف می‌گردید، یا زمانی که مسیحیان ضعیف بدون محبت، به محکوم کردن مسیحیان قوی می‌پرداختند.

سوم- "مسائل مناقشه‌انگیز در روزگار ما" می‌تواند برگزاری اعیاد مسیحی در طول سال، یا برگزاری برخی از آنها باشد. مسأله مناقشه‌انگیز دیگر، نگاه داشتن روز یکشنبه همچون روز سبت یهودی یا همچون روز یادآوری قیام مسیح می‌باشد. مسأله مناقشه‌انگیز سوم، خوردن برخی گوشتها یا نوشیدن شراب است. مسأله مناقشه‌انگیز چهارم، نحوه اجرای غسل تعمید یا برگزاری شام خداوند می‌باشد. مسأله مناقشه‌انگیز پنجم این است که آیا مسیحیان باید هفته‌ای یک بار به کلیسا بروند یا بیشتر. مسأله مناقشه‌انگیز ششم این است که آیا مسیحیان باید فقط مزامیر کتاب مقدس را بپوشند یا سرودهای روحانی دیگر را نیز. مسأله مناقشه‌انگیز هفتم، استفاده از آلات موسیقی در طول پرستش است. مسأله مناقشه‌انگیز هشتم این است که آیا رهبران کلیسا باید جامه‌های رسمی بپوشند یا صرفاً لباس‌هایی معمولی. مسأله مناقشه‌انگیز نهم این است که آیا مسیحیان باید دمیک بدهند یا فقط آنقدر که در دل خود تصمیم گرفته‌اند. مسأله مناقشه‌انگیز دهم این است که آیا مسیحیان باید در اماکن عمومی برخی از لباس‌های تجویز شده بپوشند، یا هر نوع لباس نجیبانه دیگری. مسأله مناقشه‌انگیز یازدهم این است که آیا زنان باید پوششی بر سر داشته باشند یا نه. سایر مسائل مناقشه‌انگیز عبارتند از: بلند کردن مو یا کوتاه نگه داشتن آن، استفاده از جواهرات، انجام بازیهای تصادفی که شبیه قمار است، یا رفتن به سینما یا نگاه کردن تلویزیون. لازم است مسیحیان در این خصوص "نظرهای شخصی" یا بهتر است بگوییم "اعتقادات شخصی" داشته باشند. اما ایشان در ضمن باید بدانند که "چگونه با سایر مسیحیان در این زمینه‌ها رفتار کنند، یعنی با کسانی که در این زمینه‌ها عقاید یا اعتقاداتی متفاوت دارند."

(T) در رومیان ۱۴: ۳-۴ حقیقت مهمی برای من وجود دارد. "نگرشی که مسیحیان باید در قبال مسائل مناقشه‌انگیز داشته باشند." در آیه ۱، ایمان بعضی از مسیحیان، "ضعیف" خوانده شده. طبق چارچوب این بخش، منظور آن ایمانی نیست که به واسطه عیسی مسیح منجر به نجات می‌شود، بلکه آن "ایمانی که به ایشان می‌گوید در مقام مسیحی، چه باید بکنند و چه نباید بکنند." ایمان ذهنی ایشان تعیین‌کننده نظرات یا اعتقادات شخصی ایشان در مورد مسائل مناقشه‌انگیز است. مسیحیانی هستند که "ایمان شخصی‌شان" به ایشان اجازه می‌دهد همه چیز بخورند، و مسیحیانی نیز هستند که "ایمان شخصی‌شان" ایشان را از خوردن برخی خوراکیها منع می‌کند. استفاده از صفت‌های "ضعیف" و "قوی" به منظور اهانت نیست، بلکه به منظور ایجاد تمایز است. ایمان "ضعیف" بیشتر در معرض لغزش و ویرانی در اثر رفتار مسیحیانی است که ایمانی قوی دارند.

اول- "مسیحیانی که ایمانی قوی دارند، نباید آنانی را که ایمانی ضعیف دارند، مورد قضاوت و محکومیت قرار دهند." رومیان ۱۴: ۱ می‌فرماید: "هر ایمانداری را که مایل است به جمع شما بپیوندد، به گرمی بپذیرید، حتی اگر ایمانش ضعیف باشد. اگر عقاید او در باره کارهای درست و نادرست، با عقاید شما متفاوت است، از او ایراد نگیرید." این بخش از اندرز پولس خطاب به افراد قوی است. ایشان نباید در خصوص "افکار" ضعیفان، "دست به قضاوت و محکوم کردن بزنند". افراد قوی نباید "سخنان متمایزکننده" در مورد "وسواس‌ها یا اعتقادات متفاوت" افراد ضعیف بیان کنند (عبرانیان ۵: ۱۴)؛ برای مثال، نباید اظهارنظرهای منفی در مورد باورهای ایشان در مورد اموری نظیر خوردن و نوشیدن، و نگاه داشتن یا نگاه نداشتن روزهای مخصوص بکنند. مسیحیان نباید "اعتقادات و باورهای یکدیگر را در خصوص این امور مورد تفتیش و محکومیت قرار دهند." مسیحیانی که ایمانی قوی دارند، نباید با تجزیه و تحلیل و مشاجره در مورد وسواس‌های مسیحیان ضعیف، دست به تحریک ایشان بزنند. آیه ۳ می‌فرماید: "آنانی که خوردن چنین گوشتی را بلامانع می‌دانند، آنانی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند." مسیحیانی که ایمانی قوی دارند، نباید سایر مسیحیان را تحقیر کنند یا خوار بشمارند، یعنی آن مسیحیانی را که معتقدند نباید بعضی از خوراکیها را خورد یا بعضی از لباس‌ها را پوشید، یا در مورد بعضی از مسائل بحث کرد.

دوم- مسیحیانی که ایمانی ضعیف دارند، نباید مسیحیان قوی را محکوم کنند. آیه ۳ همچنین می‌فرماید: "و آنانی که نمی‌خورند، از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند." این بخش از اندرز پولس خطاب به افراد ضعیف است. ایشان باید مراقب رفتار خود با مسیحیانی باشند که ایمانی قوی دارند. مسیحیانی که ایمانی ضعیف دارند، نباید مسیحیان قوی را به خاطر عقیده متفاوتشان در خصوص خوردن یا لباس پوشیدن مورد قضاوت و محکومیت قرار دهند. خدا مسیحیانی را ایمانی قوی دارند پذیرفته است، لذا مسیحیان ضعیف نباید ایشان را رد کنند و فکر کنند که آنها مسیحی نیستند، یا ایشان را محکوم کنند که مسیحیان درجه دو، یا مسیحیانی نامطیع هستند. خدا افراد قوی‌ای را که هر نوع غذایی را می‌خورند پذیرفته است. مسیحیان نباید آنچه را که خدا تأیید می‌کند محکوم سازند، و نباید آنچه را که خدا پذیرفته رد کنند. عمل کردن بر خلاف این، منحرف ساختن کلام خدا یا دروغگو شمردن خدا است. آیه ۴ می‌فرماید: "آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنابراین، بگذارید خدا درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر است کم‌کشان کند که راه صحیح را در پیش گیرند." مسیحیان ضعیف سفارش شده‌اند که در امور داخلی مسیحیان قوی دخالت نکنند، زیرا خدا ایشان را و سبک زندگی آزادتر ایشان را پذیرفته است. مسیحیان ضعیف گرایش داشتند که آزادی مسیحیان قوی را به چشم دنیادوستی یا لغزش یا سقوط در سرسپردگی‌شان به مسیح نگاه کنند. مسیحیان ضعیف فکر می‌کردند که سبک زندگی مسیحیان قوی مورد تأیید مسیح نیست. اما پولس می‌فرماید که ما نباید خدمتکار کسی دیگر را طبق هنجارهای خودمان مورد قضاوت قرار دهیم، بلکه طبق هنجارهای ارباب خود. پولس قضاوت‌ها و تفتیش عقاید مسیحیان ضعیف را نکوهش می‌کند. و رفتار مسیحیان قوی که مورد تأیید مسیح است، نمی‌تواند استواری ایشان در مسیح را به خطر بیندازد.

(S) قدم سوم. سؤال کنید

بیایید تمام حقایق موجود در رومیان ۱۴: ۱-۲۳ را درک کنیم و سؤالات خود را در باره نکاتی که هنوز درک نکرده‌ایم، مطرح سازیم. "چه سؤالی در مورد هر نکته‌ای از این بخش مایلید از گروه بپرسید؟" فکر کنید و سؤال خود را در دفتر یادداشتان بنویسید. سپس راجع به سؤالات گفتگو کنید و سعی کنید پاسخ آنها را بیابید. سؤال ۱- (۱۴: ۵-۹) مسیحیان باید از چه نگرشی در مورد نظرها یا اعتقادات شخصی خود در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز برخوردار باشند؟

(T) **اول-** مسیحیان باید در ذهن خود در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز یقین کامل داشته باشند. رومیان ۱۴: ۵ می‌فرماید: "در مورد اینگونه مسائل، هر که باید برای خودش تصمیم بگیرد." هر فرد مسیحی نه فقط حق دارد در خصوص این مسائل، نظر یا اعتقاد شخصی داشته باشد، بلکه خدا می‌خواهد که او در مورد این نظر یا اعتقاد کاملاً روشن و مصمم باشد. مسیحیان باید مطابق اعتقاد و یقین شخصی خود زندگی کنند. فرد فقط بر اساس نظر شخصی خود می‌تواند "با وجدانی روشن" کاری را برای خداوند انجام بدهد یا ندهد. پولس درخواست می‌کند که مسیحیان علی‌رغم تنوع نظرها یا اعتقادات در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز، یکدیگر را بپذیرند. هماهنگی نظرات که اغلب بر مسیحیان تحمیل می‌شود، برخلاف هدف خدا و نیز بر خلاف محبت است.

دوم- مسیحیان باید رفتار خود را طوری تنظیم کنند که هر کاری را فقط "برای خداوند" بکنند. رومیان ۱۴: ۶ می‌فرماید که انگیزه مسیحیان از انجام یا عدم انجام هر کاری باید "برای خداوند" باشد، گویی آن عمل را برای خداوند انجام می‌دهند. فرد مسیحی باید همیشه مد نظر داشته باشد که خداوند را خدمت می‌کند. او باید همواره خدا را برای آنچه

که می‌کند یا آنچه که از انجامش می‌پرهیزد، شکر کند. این امر بیانگر وابستگی‌اش به خد و سرسپردگی‌اش به مسیح می‌باشد (اول قرن‌تین ۱۰: ۳۰-۳۱). رفتاری که ناشی از اعتقادات شخصی مسیحیان ضعیف و قوی باشد، برای خدا قابل قبول است.

سوم- مسیحیان می‌توانند به‌گونه‌ای بناکننده از اعتقادات شخصی خود دفاع کنند.

رومیان ۱۴: ۱۶ می‌فرماید: “پس کاری نکنید که برای آن از شما ایراد بگیرند، حتی اگر آن کار به نظر خودتان درست باشد.” “کار درست” همان آزادی مسیحی قوی در قبال اعتقادات شخصی‌اش در مورد مسائل مناقشه‌انگیز می‌باشد. آزادی او این است که از آنچه که خدا خلق کرده تا با شکرگزاری پذیرفته شود، بهره‌مند شود. مسیحی قوی نباید احساس گناه کند یا احساس کند که از سوی مسیحی ضعیف طرد شده به این دلیل که او اعتقادات خاصی دارد. وقتی اعتقادات او مورد حمله یا طردشدگی قرار می‌گیرد، می‌تواند از این اعتقادات به‌گونه‌ای بناکننده و با محبت دفاع کند.

چهارم- مسیحیان باید اعتقادات شخصی خود را بین خود و خدا نگاه دارند.

رومیان ۱۴: ۲۲ می‌فرماید: “اگر تصور می‌کنید کارتان حتی از نظر خدا اشکالی ندارد، آن را نزد خود انجام دهید.” بنابراین مسیحیان قوی نباید حق و آزادی خود را به‌نمایش بگذارند و با این کار، به مسیحیان ضعیف لطمه بزنند. مسیحیان ضعیف نیز نباید به حق و آزادی مسیحیان قوی اعتراض کنند. هر دو حق دارند اعتقادات و یقین‌های شخصی خود را داشته باشند. ایشان نباید از اعتقادات خود دست بردارند، زیرا در اینصورت این کار را بدون ایمان انجام خواهند داد، و این گناهی خواهد بود در حق خدا.

سوال ۲- (۱۴: ۱۰-۱۴) مسیحیان چه نگرشی باید در مورد نظرات یا اعتقادات شخصی سایرین در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز داشته باشند؟

(S) **اول-** مسیحیان نباید نظرات یا اعتقادات شخصی سایرین را در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز مورد داوری قرار دهند. رومیان ۱۴: ۱۰-۱۲ می‌فرماید: “هر یک از ما باید به‌تنهایی در مقابل تخت داوری خدا بایستیم ... هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدهیم.” مسیحیان نباید در مورد روش زندگی دیگران حساب پس بدهند، بلکه فقط در مورد روش زندگی خودشان. کتاب مقدس به مسیحیان “امر می‌کند” که وقتی گناهی آشکار مشاهده می‌کنند، بر سایر مسیحیان قضاوت کنند (اول قرن‌تین ۵: ۱-۱۳). کتاب مقدس مسیحیان را از قضاوت کردن در مورد غیرمسیحیان منع کرده، زیرا قضاوت در مورد آنان با خدا است (متی ۷: ۱-۲؛ اول قرن‌تین ۵: ۱۲). کتاب مقدس همچنین مسیحیان را از قضاوت کردن در مورد اعتقادات شخصی مسیحیان در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز “منع می‌کند” (رومیان ۱۴: ۱). مسیحیان بیشتر باید نگرش‌های تند و رفتار عاری از محبت خود را مورد قضاوت قرار دهند، یعنی اینکه قضاوت کنند که آیا مطابق اعتقادات خودشان زندگی کرده‌اند یا نه، و قضاوت کنند که آیا از قضاوت کردن در مورد اعتقادات دیگران در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز اجتناب کرده‌اند یا نه.

دوم- مسیحیان باید میان احکام و تعالیم عینی و روشن کتاب مقدس و اعتقادات شخصی و ذهنی برخی از مسیحیان در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز تمایز قائل شوند.

برای مثال، در مرقس ۷: ۱۵ و ۱۹، عیسی به‌روشنی تعلیم می‌دهد که همه خوراکیها پاک هستند. در رومیان ۱۴: ۱۴ پولس می‌فرماید که هیچ خوراکی فی‌نفسه ناپاک نیست. در اول تیموتاؤس ۴: ۳-۵ پولس تعلیم می‌دهد که هر آنچه خدا آفریده نیکو است و هیچ چیز را نباید رد کرد، به این شرط که با شکرگزاری پذیرفته شود. تعلیم عینی کتاب مقدس این است که همه خوردنیها پاک است.

اما اعتقاد ذهنی برخی از مسیحیان این است که برخی از خوردنیها ناپاک است. پولس رسول به مسیحیان دیگر امر می‌کند تا اعتقادات شخصی مسیحیان ضعیف را ببیرند.

همین وضعیت در مورد بتها، در اول قرن‌تین ۸: ۴ و ۷ صدق می‌کند. بسیاری از مسیحیان می‌دانند که “بت در این دنیا چیزی نیست” و اینکه “خدایی دیگر جز یکی نیست”. اما همه این را نمی‌دانند. بعضی از مردم چنان به بتها خو گرفته‌اند که به‌طور ذهنی خوراکیهای قربانی شده به بتها را نجس می‌شمارند. لذا تمایز میان “تعالیم عینی کتاب مقدس” و “اعتقادات ذهنی و شخصی افراد” است. تفاوت میان “آنچه که به‌طور عینی درست است” و “آنچه که به‌طور ذهنی درست پنداشته می‌شود” می‌باشد. مسیحیان باید تعلیم کتاب مقدس را بدانند، اما بااینحال، باید احساسات و نظرات ذهنی سایر مسیحیان در خصوص این مسائل را مد نظر قرار دهند. مسیحیان در جوی آکنده از محبت، باید یکدیگر را در زمینه نظرات یا اعتقادات ذهنی خود بنا کنند.

سوال ۳- (۱۴: ۱۵-۲۰). مسیحیان در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز چگونه باید رفتار کنند؟

(T) **اول-** مسیحیان باید بگذارند رفتارشان را محبت تعیین کند، نه حق و آزادی‌شان.

مسیحیان قوی نباید سبب شوند که رفتارشان موجب لغزش مسیحیان ضعیف در امر اعتقاد شخصی و ذهنی‌شان شود. برای مثال، اگر مسیحی قوی عمداً خوراکی را در حضور مسیحی ضعیف بخورد که او آن را ناپاک می‌شمارد، باعث می‌شود او آزرده شود. مسیحی قوی باید به مسیحی ضعیف محبت نشان دهد و از حق خود در حضور او استفاده نکند. مسیحی ضعیف نیز نباید مسیحی قوی را به‌خاطر سبک متفاوت زندگی‌اش مورد قضاوت قرار دهد. لذا رفتار مسیحیان را محبت باید تعیین کند.

دوم- مسیحیان باید بگذارند رفتارشان را اصل بنای دیگران تعیین کند.

رومیان ۱۴: ۱۵ و ۲۰ تعلیم می‌دهد که مسیحیان نباید سایر ایمانداران را آزرده سازند، و نیز نباید به کار خدا در سایر مسیحیان لطمه وارد سازند. اصطلاح “آزردن” در اصل “هلاک کردن” است (به یونانی: آپولومی). منظور از این اصطلاح در اینجا این نیست که مسیحی ضعیف از ایمان مسیحی‌اش سقوط کند یا به هلاکت ابدی برود، بلکه منظور این است که اعتقادات شخصی‌اش ویران شود. گناه مسیحی قوی این خواهد بود که اعتقادات مسیحی ضعیف را در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز ویران می‌سازد.

وقتی مسیحی ضعیف می‌گذارد که اعتقادات شخصی‌اش در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز در اثر رفتار مسیحی قوی از میان برود، با این کار نسبت به خود به‌گونه‌ای ویرانگر عمل کرده است، یعنی اینکه او نیز خودش مرتکب گناه می‌شود. گناه مسیحی ضعیف این است که از اعتقادات شخصی خود در زمینه مسائل مناقشه‌انگیز و از ندای وجدان خود در خصوص آنچه که درست و نادرست است، تخطی می‌ورزد. اگر به تخطی کردن از اعتقادات شخصی و وجدان خود ادامه دهد، به خود لطمه وارد خواهد ساخت. اما رومیان ۱۴: ۴ وعده می‌دهد که او استوار خواهد ماند، چرا که خدا قادر است او را استوار سازد.

سوم- مسیحیان مسؤول‌اند باعث پیشرفت ملکوت خدا شوند، نه استحکام بخشیدن به حقوق و آزادی خود.

زمانی که حقوق و آزادی مسیحی قوی موجب لطمه و آزرده‌گی مسیحی ضعیف می‌شود، حقوق و آزادی او باعث بدنامی او می‌گردد. رومیان ۱۴: ۱۷ تعلیم می‌دهد که آنچه در ملکوت خدا مهم به‌شمار می‌رود، این نیست که در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز نظراتی راسخ داشته باشیم، بلکه اینکه عدالت و آرامش و شادی در روح‌القدس را اشاعه دهیم. ملکوت خدا عرصه‌ای است که همه مسیحیان به آن متعلق‌اند، مکانی است که در آن فرمانروایی حاکمانه خدا مورد پذیرش است و اراده‌اش برتر از هر چیز قرار دارد. رفتاری فاقد ملاحظه‌کاری از جانب مسیحیان قوی و قضاوت‌های عاری از محبت از جانب مسیحیان ضعیف، باعث وارد آمدن لطمه به ملکوت خدا می‌شود.

سؤال ۴- (۱۴: ۲۰-۲۳). چه ارتباطی میان ایمان شخص در خصوص مسائل مناقشه‌انگیز و اعتقادات او وجود دارد؟

(S) مسیحیان قوی و ضعیف هر دو نظرات یا اعتقاداتی در مورد مسائل مناقشه‌انگیز دارند. اما نظرات یا اعتقادات شخصی‌شان با یکدیگر تفاوت دارد. نخست- مسیحیان نباید کاری بر خلاف اعتقادات شخصی خود انجام دهند. آیه ۲۰ چنین می‌گوید: “بد است برای آن شخص که برای لغزش می‌خورد” و این اشاره دارد به مسیحیان ضعیف که بر خلاف اعتقادات شخصی خود می‌خورند و به این ترتیب، بدون وجدانی پاک و بدون ایمان می‌خورند (۱۴: ۲۳). آیه ۲۱ به مسیحیان قوی سفارش می‌کند که کاری نکنند که نهایتاً باعث لغزش مسیحیان ضعیف شود. دوم- مسیحیان باید هر کاری را مطابق ایمان شخصی‌شان انجام دهند، یعنی مطابق اعتقادات شخصی‌شان. آیه ۲۲ تعلیم می‌دهد که مسیحیان قوی حق دارند قویاً به نظرات یا اعتقادات شخصی خودشان در خصوص آزادی‌های خود پایبند باشند و به آنها عمل کنند. ایشان نباید از اعتقادات شخصی خود دست بکشند، چرا که این امر بر خلاف وجدان و ایمانشان خواهد بود. آیه ۲۳ تعلیم می‌دهد که مسیحیان ضعیف حق دارند اعتقادات متفاوتی داشته باشند و از انجام آنچه سایر مسیحیان می‌کنند اجتناب ورزند. ایشان نیز نباید از اعتقادات شخصی خود دست بکشند، زیرا این نیز عملی است بر خلاف وجدان و ایمانشان. مسیحیان قوی و ضعیف هر دو در خصوص اعتقاد ذهنی خود در زمینه مسائل مناقشه‌انگیز مسؤول باقی می‌مانند، خواه کاری درست باشد یا نباشد. مسیحیان فقط زمانی می‌توانند استوار بایستند که ایمانی عینی و صادقانه به تعالیم کتاب‌مقدس داشته باشند، و در مورد مسائل مناقشه‌انگیز نیز ایمانی صادقانه داشته باشند.

بعثت کمبود وقت، از قدم‌های چهارم و پنجم، قسمت کاربرد و دعا صرف‌نظر می‌کنیم.

(T) تکلیف برای هفته آینده

اول. در یک مشارکت خانگی که در آن بررسی کتاب‌مقدس انجام می‌شود شرکت کنید. از روش “پنج قدم” بررسی کتاب مقدس استفاده کرده و خود را برای بررسی رومیان فصل ۱۵، آماده کنید.

دوم. کتاب‌های دست‌نویس عمل “بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید” را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار میکنم....

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه “دوره شاگردسازی از رادیو” گوش دهید.